

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **Mgr. J. M. a spol.**, pre pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 29. marca 2011 o odvolaniach obžalovaných Mgr. J. M., Ing. Š. P., M. S. a prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry proti rozsudku špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. októbra 2010, sp. zn. BB – 4 T 13/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok **s a z r u š u j e.**

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. **v e c s a v r a c i a** Špecializovanému trestnému súdu pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu **z n o v u p r e j e d n a l a r o z h o d o l.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 11. októbra 2010, sp. zn. BB – 4 T 13/2010, boli obžalovaní Mgr. J. M., Ing. Š. P. a M. S. uznaní za vinných z nasledovných trestných činov.

Obžalovaný Mgr. J. M. v bodoch 1/ a 2/ z pokračujúceho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a obžalovaní Ing. Š. P. a M. S. z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Uvedené trestné činy mali obžalovaní spáchať na tom skutkovom základe, že **obžalovaný Mgr. J. M.**

1/ dňa 6. marca 2009 v čase od 11.01 hod. do 11.12 hod., ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od Ing. Š. P. v súvislosti s katastrálnym konaním pod č. V 1441/2009, kde jednou z účastníkov je Ing. K. H. úplatok, v presne nezistenej sume pozostávajúcej z jednej bankovky hnedej farby,

2/ dňa 11. marca 2009 v čase od 13.11 hod. do 13.24 hod., ako pracovník povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/ a § 53 ods. písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal úplatok od M. S. v súvislosti s katastrálnym konaním pod V 1161/2009 – účastníci M. S. a R. H. a za poskytnutie prefotenej zmluvy z už skončeného katastrálneho konania pod č. V 550/2009 úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby,

obžalovaný Ing. Š. P.

dňa 6. marca 2009 v čase od 11.01 hod. do 11.12 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., Mgr. J. M. pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov, v súvislosti s katastrálnym konaním V1441/2009, kde jednou z účastníkov bola Ing. K. H., úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby,

obžalovaný M. S.

dňa 11. marca 2009 v čase od 13.11 hod. do 13.24 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., Mgr. J. M. pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov, v súvislosti s katastrálnym konaním – späťvzatia návrhu na vklad pod číslom V -1161/2009, kde účastníkmi konania boli M. S. a R. H., úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby.

Za to im boli uložené nasledovné tresty.

Obžalovanému Mgr. J. M.

podľa § 329 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienčne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 3 000 eur (tritisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti – výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie s rozhodovacou právomocou v orgánoch verejnej moci na dobu 5 (päť) rokov.

Obžalovanému Ing. Š. P.

Podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Obžalovanému M. S.

Podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

obžalovaného **Mgr. J. M.** spod obžaloby pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že

Mgr. J. M. dňa 13. februára 2009 v čase od 9.46 hod. do 09.52 hod., ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od Ing. Š. P. majúceho záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 494/2009 – účastníci Ing. J. F. a Ing. J. F., úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z dvoch bankoviek a jednej mince za to, že mu ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie tohto katastrálneho konania,

Mgr. J. M. dňa 13. februára 2009 v čase od 09.57 hod. do 10.13 hod., ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od Ing. D. K. majúcej záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 496/2009 účastníci G. R. a P. N., presne nestotožnený úplatok v bielej obálke so slovami „odmena 35, ako sme sa dohodli“ za to, že jej ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie tohto katastrálneho konania,

Mgr. J. M. dňa 20. februára 2009 v čase od 10.21 hod. do 10.26 hod., ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od Ing. Š. P. majúceho záujem

o bezproblémový priebeh katastrálnych konaní pod č. v 666/2009 účastník M. V., a pod č. V 667/2009 účastníci I. M., M. V. a L. H., úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie týchto katastrálnych konaní,

Mgr. J. M. dňa 23. februára 2009 v čase od 10.34 hod. do 10.43 hod. ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od Ing. Š. P. majúceho záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 716/2009 – účastníci P. K., A. K., R. P., úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie tohto katastrálneho konania,

Mgr. J. M. dňa 25. februára 2009 v čase od 15.10 hod. do 15.13 hod., ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od JUDr. I. L. majúceho záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 1139/2009, ako úplatok fľašu írsky whisky finančnú hotovosť v presne nezistenej sume za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie tohto katastrálneho konania.

ktoré prokurátor kvalifikoval ako pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

o s l o b o d i l,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaného **Mgr. J. M.** podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že

Mgr. J. M. dňa 20. marca 2009 v čase od 08.26 hod. do 08.30 hod., ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., v kancelárii č. X. úradu, v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej

službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od JUDr. R. K. úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z viacerých bankoviek za to, že z ukončeného katastrálneho konania č. V 10386/2008 – účastníci A. F. a A.. R., poskytol prefotenú kúpnu zmluvu, a z ďalšieho ukončeného katastrálneho konania č. V 7034/2007, kde jedným z účastníkov je I. B., poskytol presne nešpecifikované splnomocnenia,

ktorý prokurátor kvalifikoval ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák.,

o s l o b o d i l

pretože skutok nie je trestným činom.

Obžalovaného **Ing. Š. P.** podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že

Ing. Š. P. majúci záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 494/2009 – účastníci Ing. J. F. a Ing. J. F. dňa 13. februára 2009 v čase od 09.46 hod. do 09.52 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra, Katastrálneho úradu v K. so sídlom na J. v K. Mgr. J. M., pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov, úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z dvoch bankoviek a jednej mince za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie uvedeného katastrálneho konania,

Ing. Š. P. majúci záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 666/2009 – účastník M. V. a pod č. V 667/2009 – účastníci I. M., M. V. a Ľ. H. dňa 20. februára 2009 v čase od 10.21 hod. do 10.26 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra, Katastrálneho úradu v K. so sídlom na J. v K. Mgr. J. M., pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov, úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie uvedeného katastrálneho konania,

Ing. Š. P. majúci záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 716/2009 – účastníci P. K., A. K. a R. P. dňa 23. februára 2009 v čase od 10.34 hod. do 10.43 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra, Katastrálneho úradu v K. so sídlom

na J. v K. Mgr. J. M., pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenia tohto katastrálneho konania,

ktoré prokurátor kvalifikoval ako pokračujúci prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

o s l o b o d i l

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaného **Ing. I. L.**, nar. X. v R., trvale bytom K.,

podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

JUDr. I. L. majúci záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 1139/2009, dňa 25. februára 2009 v čase od 15.10 hod. do 15.13 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra, Katastrálneho úradu v K. so sídlom na J. v K. Mgr. J. M., pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov ako úplatok fľašu írsky whisky a finančnú hotovosť v presne nezistenej výške pozostávajúcu z viacerých kusov bankoviek za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie tohto katastrálneho konania.

ktorý prokurátor kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.,

o s l o b o d i l,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

obžalovanú **Ing. D. K.**, nar. X. v K., trvale bytom K.,

podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby pre skutok, ktorého sa mala dopustiť tak, že

Ing. D. K. majúca záujem o bezproblémový priebeh katastrálneho konania pod č. V 496/2009 – účastníci G. R. P. N., dňa 13. februára 2009 v čase od 09.57 hod. do 10.13 hod., poskytla v kancelárii č. X. Správy katastra, Katastrálneho úradu v K. so sídlom na J. v K., Mgr. J. M., pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov, presne nezistený úplatok v bielej obálke so slovami „odmena 35, ako sme sa dohodli“ za to, že ako pracovník povoľovania vkladov zabezpečí kladné vybavenie tohto katastrálneho konania,

ktorý prokurátor kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

o s l o b o d i l,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Obžalovaného **JUDr. R. K.**, nar. X. v K., trvale bytom K.,

podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 20.03.2009 v čase od 08.26 hod. do 08.30 hod. poskytol v kancelárii č. X. Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K., so sídlom na J., Mgr. J. M. pracovníkovi oddelenia povoľovania vkladov úplatok v doposiaľ nezistenej sume pozostávajúci z viacerých bankoviek za to, že z ukončeného katastrálneho konania č. V 10386/2008 účastníci A. F. a A.. R., poskytol prefotenú kúpnu zmluvu, a z ďalšieho ukončeného katastrálneho konania č. V 7034/2007, kde jedným z účastníkov je I. B., poskytol presne nešpecifikované splnomocnenia,

ktorý prokurátor kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.,

o s l o b o d i l,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku včas podali odvolania obžalovaní Mgr. J. M., Ing. Š. P., M. S. a prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry.

Všetci obžalovaní podali odvolania voči výrokom o vine a treste napadnutého rozsudku.

Obžalovaný Mgr. J. M. zhodne ako v priebehu trestného stíhania spáchanie trestných činov poprel a zopakoval už predtým ním uvádzané skutočnosti vo vzťahu ku skutkom v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku ako i to, že so spoluobžalovanými Ing. Š. P. a M. S. ich spája dlhoročná spoločná známosť a záľuba v tipovaní, a to bol dôvod odovzdávania peňazí medzi nimi. Upriamil pozornosť na obsah obrazovo zvukových záznamov a výpovede spoluobžalovaných Ing. Š. P., M. S. a svedkov Ing. H. a P. S., M. S. a G. T., ktorí ho zo spáchania skutkov neusvedčili.

Uviedol, že rozhodnutie o vine je v obidvoch prípadoch založené len na vyhotovených obrazovo-zvukových záznamoch. Na podklade nich však k jednoznačnému a presvedčivému záveru, že ide o odovzdané peňažné prostriedky, ktoré by mali slúžiť ako úplatok za niečo v konaní, keď už v daných prípadoch vkladové konania boli ukončené a išlo iba o drobné zmeny a zápisy, teda administratívne konania, ktoré už nemohli viesť k pozitívnemu alebo negatívnemu rozhodnutiu o veci nemožno dospieť. Vyhotovené obrazovo zvukové záznamy nie sú spôsobilé vylúčiť, že peňažné prostriedky boli odovzdané za spoločné tipovanie, ktorému sa venovali a ktoré potvrdili spoluobžalovaní a vypočutí svedkovia.

Poukázal na zákonné znaky zločinu prijímania úplatku a vyslovil názor, že tieto vykonaným dokazovaním preukázané neboli.

Z týchto dôvodov navrhol preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Ing. Š. P. prvostupňovému súdu vytkol, že pri rozhodovaní veci porušil zásadu „in dubio pro reo“, pretože výrok o jeho vine založil len na dôkazoch, ktoré ju spoľahlivo nepreukazujú, a preto mal v pochybnostiach rozhodnúť v jeho prospech. Skutočnosť, že peňažné prostriedky odovzdal v kancelárii katastrálneho úradu a pritom

o tipovaní nič nehovoril sama osebe nemôže viesť k spoľahlivému záveru, že tieto boli odovzdané v súvislosti s katastrálnym konaním. Súd bez náležitého odôvodnenia zohľadnil len to, čo sa mu zdalo najpravdepodobnejšie napriek tomu, že okrem obrazovo-zvukového záznamu ho iný dôkaz zo spáchania skutku neusvedčuje. Súd do úvahy nevzal skutočnosť, že nebol účastníkom katastrálneho konania a robil len doprovod svedkovi H.. Jeho obhajoba bola potvrdená výpoveďami spoluobžalovaného Mgr. J. M. a svedka Ing. H. H.. Aj svedkyňa JUDr. K. potvrdila, že odstraňovanie drobných nedostatkov, ako to bolo v posudzovanom prípade je zákonnou povinnosťou vkladára, ktoré sa realizovalo predpísaným spôsobom. Nie je preto zrejmé, ako bol v posudzovanom prípade ohrozený objekt trestného činu – záujem spoločnosti na správnom a zákonnom priebehu katastrálneho konania, ak účastníci konania postupovali v medziach zákona. Prvostupňový súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď sa nevysporiadal s obhajobou, na ktorú sa obžalovaní odvolávali, že poskytnuté peniaze sa týkali spoločného tipovania (bol tam dokonca aj výdavok). V súlade s odôvodnením oslobodzujúcich výrokov napadnutého rozsudku založených na nezákonnom vyhotovení niektorých obrazovo-zvukových záznamov pre nesprávny procesný postup sudcu krajského súdu, mal prvostupňový súd za nezákonné označiť aj ostatné záznamy tohto druhu. Tie boli vyhotovené na podklade príkazu sudkyne pre prípravné konanie s odôvodnením, že „predovšetkým z poznatkov získaných z nasadených informačno-technických prostriedkov podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred neoprávneným používaním informačno-technických prostriedkov, možno vyvodit' záver o tom, že záujmová osoba sa podieľa na páchaní vyšetrovanej trestnej činnosti. Sudkyňa teda rozhodla na podklade dôkazov, ktoré súd v tomto konaní označil za nezákonné. V súlade s právnou zásadou „z neprávneho nemôže vzniknúť právo“ súd nemal akceptovať ani záznamy získané informačno-technickými prostriedkami vykonanými po 5. marci 2009, teda po vydaní príkazu sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného súdu v Pezinku.

Vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol uložený obžalovaný namietol, že ako u obžalovaného Mgr. J. M., aj jemu mal súd v súlade s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložiť mimoriadne znížený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom a mal mu uložiť peňažný trest podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. Takýto trest so zreteľom na článok 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, by bol vyjadrením jeho práva na spravodlivé súdne konanie vrátane uloženia spravodlivého trestu. Vzhľadom na formu protiprávneho konania, úplatku 32 eur bez toho, aby bol zainteresovaný priamo ako účastník v katastrálnom konaní a bez toho, aby žiadal

nejaké protiprávne konanie zo strany verejného činiteľa, s prihliadnutím na jeho osobné pomery, doterajšiu bezúhonnosť a riadny život by takýto trest považoval za primeraný.

Obžalovaný M. S. v písomnom odôvodnení odvolania, podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že trestný čin nespáchal a opak vykonaným dokazovaním spoľahlivo preukázaný nebol. Konanie, ktorého sa mal dopustiť spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, okrem obrazovo-zvukového záznamu žiadnym iným dôkazom preukázané nebolo. Katastrálne konanie sa ho žiadnym spôsobom netýkalo, bolo legálne s vopred jasným výsledkom, pretože išlo o späťvzatie návrhu na vklad, a preto nemal dôvod nikoho podplácať.

Napadnutému rozsudku vytkol, že v jeho odôvodnení sa súd prvého stupňa nevysporiadal s výpoveďou svedkyne JUDr. K., ktorá nezistila v činnosti Mgr. J. M. skutočnosti spochybňujúce jeho postup a neuviedla pre neho žiadne nepriaznivé skutočnosti a tiež sa nevysporiadal s výpoveďou svedka S., ktorý vypovedal v jeho prospech. Nepovšimnutým zostalo aj stanovisko PPZ, úradu zvláštnych policajných činností, OZPČ Východ zo dňa 30. apríla 2009. Z tohto jednoznačne vyplýva, že mikrokamera, použitá pri nasadení ITP, má relatívne nízke výstupné rozlíšenie, a preto pri následnom digitálnom zväčšení konkrétnej snímky nie je možné získať detailný záber bez následného efektu rozmazania línií a farieb. V uvedenom stanovisku bolo zdôraznené, že predmety, ktoré si odovzdávajú osoby vyskytujúce sa na záberoch sú bankovky, je možné posúdiť len v náväznosti na ďalšie získané informácie a súvislosti. Odraz týchto skutočností je vyjadrený v znení skutkovej vety „úplatok v presne nezistenej sume pozostávajúci z jednej bankovky hnedej farby...“, ktoré konštatovanie však nemá oporu v jednoznačných a nespochybniteľných dôkazoch. Z uvedených dôvodov záver o jeho vine považuje za nezákonný, jednostranný a prijatý bez hodnotenia dôkazov vykonaného v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por.

V súvislosti s výrokom o vine obžalovaného Mgr. J. M. uviedol, že tento bol uznaný vinným za prijatie úplatku poskytnutého ním v súvislosti s katastrálnym konaním pod č. 1161/2009 – účastníci M. S. a R. H. a za poskytnutie prefotografovanej zmluvy z už skončeného katastrálneho konania vedeného pod č. V 550/2009. Tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože na hlavnom pojednávaní bol ako svedok vypočutý G. T., ktorý jednoznačne uviedol, že zmluvu uzavretú medzi ním a R. R. dňa 28. januára 2009 mu poskytol on, pričom ide o skončené katastrálne konanie pod č. V 560/2009. Jednoznačný

záver o tom, že mal poskytnúť úplatok aj za poskytnutie zmluvy nie je možné prijať ani z obrazovo-zvukových záznamov. Týmto záverom sa súd dostal do rozporu s vlastnými závermi uvedenými na strane 19 posledný odsek a strane 20 prvý odsek napadnutého rozsudku.

Podľa jeho názoru prvostupňový súd porušil aj právo obvineného na obhajobu, keď napriek zadováženým lekárskeým správam o jeho zdravotnom stave (plne invalidný dôchodca po cievej mozgovej príhode – rozsiahlom mozgovom infarkte) a oprávneným požiadavkám jeho obhajcu, vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Je síce pravdou, že na jeho vykonanie dal súhlas, avšak len z dôvodu, aby nemaril jeho priebeh. Správne ho mal prvostupňový súd vylúčiť na samostatné konanie a mal dať vyšetriť jeho duševný a zdravotný stav, ktoré mu bránili v účasti na hlavnom pojednávaní.

Na potvrdenie uvádzaných skutočností ako prílohu k písomne odôvodnenému odvolaniu priložil znalecký posudok, vyhotovený na podklade jeho žiadosti. Z jeho obsahu možno zistiť, že už v čase skutku trpel poškodením poznávacích funkcií a mal zníženú schopnosť rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a schopnosť ovládať svoje konanie. Jeho súčasný zdravotný stav neumožňuje správne chápať zmysel trestného konania a samotná účasť na pojednávaniach môže predstavovať nezanedbateľné riziko zhoršenia zdravotného stavu. Tieto závery majú tak závažný charakter, že môžu mať dopad na zvažovanie okolností uvedených v § 23 Tr. zák. alebo na rozhodnutie súdu podľa § 283 ods. 1 Tr. por.

Z týchto dôvodov vyslovil, že zákonné znaky predmetného trestného činu svojím konaním nenaplnil. Samotný obrazovo-zvukový záznam označil len za nepriamy dôkaz, ktorý netvorí ucelenú a ničím nenarušenú reťaz nepriamych dôkazov. Naopak ostatné vykonané dôkazy svedčia v jeho prospech a dokazujú, že žiaden trestný čin nespáchal.

Preto navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že ho podľa § 322 ods. 3 Tr. por. oslobodí spod obžaloby z dôvodov uvedených v § 285 písm. a/ Tr. por. Alternatívne navrhol, aby po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 322 ods. 1 Tr. por. odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry voči prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie preto, že ho považuje za predčasné a vydané na základe nedostatočne a nesprávne zisteného skutkového stavu veci a tiež aj preto, že výrok o treste, ktorý bol obžalovanému Mgr. J. M. uložený je nezákonný a nesprávny.

Osobitne zdôraznil, že vo vzťahu k obžalovanému M. S. považuje napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach za vecne správny, zákonný a v tejto časti odvolanie nepodáva.

Podľa názoru prokurátora, pokiaľ hlavným dôvodom oslobodzujúcich výrokov prvostupňového rozsudku z dôvodu § 285 písm. a/ Tr. por. bola skutočnosť, že neexistujú dôkazy svedčiace pre záver, že odovzdanie a prevzatie finančných prostriedkov bolo skutočne odovzdaním a prevzatím úplatku, je potrebné zdôrazniť, že senát na hlavnom pojednávaní zamietol jeho návrh na vykonanie dôkazu. Týmto dôkazom bolo prehratie obrazovo-zvukových záznamov vyhotovených pred začatím trestného stíhania na základe rozhodnutia podľa zákona číslo 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov (ďalej len zákon o ochrane súkromia pred odpočúvaním) s odôvodnením, že žiadosť na použitie týchto prostriedkov neobsahovala všetky potrebné náležitosti, a preto sudca krajského súdu o ich použití rozhodol nezákonne. S takýmto hodnotením a postupom senátu vyjadril nesúhlas.

Právny názor prvostupňového súdu týkajúci sa výkladu ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o ochrane pred odpočúvaním obsiahnutý v napadnutom rozhodnutí, že žiadosť na použitie týchto prostriedkov mala okrem iného obsahovať aj informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa žiadosť podáva vlastne znamená, že Policajný zbor je povinný pred podaním žiadosti vykonať iné zákonné oprávnenia operatívno-pátracej činnosti a len v prípade ich neúčinnosti môže podať uvedenú žiadosť. V žiadosti pritom musí konkrétne uviesť, aké „prostriedky boli použité, respektíve aké úkony boli vykonané preto, aby vôbec mohol byť prijatý záver, že nejaké odhaľovanie a dokumentovanie činnosti prebehlo a toto bolo neúčinné alebo podstatne sťažené“. Vyslovil domnienku, že takýto názor nie je v súlade s platnou právnou úpravou a citované ustanovenie zákona o ochrane súkromia súd prvého stupňa interpretuje značne extenzívne.

Aj keď v citovanom ustanovení zákon vyžaduje, aby žiadosť na použitie informačno-technického prostriedku obsahovala aj informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa žiadosť podáva, zákon neurčuje rozsah, v akom majú byť tieto informácie uvedené. To ponecháva na úvahu sudcu rozhodujúceho o podanej žiadosti a udelení súhlasu. Podľa jeho názoru v predmetnej veci príslušníci policajného zboru využili v tom čase všetky dostupné prostriedky operatívno-pátracej činnosti, napr. informácie od osoby konajúcej v prospech PZ („zdroj“), ktoré nasvedčovali tomu, že dochádza k páchaniu trestnej činnosti. Konštatácia v žiadosti o tom, že „vzhľadom na povahu trestných činov prijímania úplatku a podplácania, ku ktorým podľa doterajších indícií v tomto prípade dochádza, ich odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov iným spôsobom by bolo podstatne sťažené, resp. nemožné“, je nepochybne správna a ako taká dostatočným spôsobom preukazuje možnosť použitia navrhnutého prostriedku ITP. Príslušný sudca Krajského súdu v K. mal teda k dispozícii také skutočnosti, vrátane zákonom stanovených náležitostí, ktoré v plnej miere odôvodňovali udelenie súhlasu v súlade so žiadosťou o použitie informačno-technického prostriedku.

Ak by sa aj čiastočne stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, vytýkané pochybenie má podľa jeho názoru len formálny charakter. Vychádzajúc z doterajšej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len súd) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) zaoberajúcej sa problematikou použitia informačno-technického prostriedku, je možné dôjsť k záveru, že základnou a v podstate jedinou podmienkou oprávnenosti zásahu do súkromia je preskúmateľnosť rozhodnutia o takomto zásahu. Úlohou súdu pri preskúmaní rozhodnutia sudcu Krajského súdu v K. by preto malo byť zistenie, či takéto rozhodnutie bolo legálne, legitímne a tiež proporcionálne. Je zrejmé, že žiadosť PPZ, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie súdu o udelení súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, bola pomerne podrobne odôvodnená a je tiež zrejmé, akým spôsobom boli tieto informácie získané. Obdobne tak samotné rozhodnutie o použití informačno-technického prostriedku je kedykoľvek a v dostatočnej miere preskúmateľné, vrátane všetkých zákonom stanovených náležitostí a to aj s odôvodnením. Navyiac je potrebné zdôrazniť, že v predmetnej trestnej veci došlo práve na základe obrazovo zvukových záznamov získaných na základe uvedeného rozhodnutia k vzneseniu obvinenia konkrétnym osobám a teda pôvodné podozrenie (informácie) sa v plnej miere potvrdili. Samotné

rozhodnutie o použití informačno-technického prostriedku nebolo zmätočné – neobsahovalo formálne chyby – bolo vydané na základe návrhu oprávneného orgánu, ktorý si svoje zákonné povinnosti riadne splnil. V konečnom dôsledku tak zásah do súkromia nebol svojvoľný, ale prispel k odhaleniu pomerne závažnej trestnej činnosti.

Prokurátor zdôraznil, že orgány štátu a štát samotný sú povinné nielen rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb, ale sú tiež povinné zabezpečiť spravodlivosť potrestaním protiprávnych koní. Zhodne so svojou záverečnou rečou uviedol, že pokiaľ by prísne formálne ponímanie práva malo zabrániť zabezpečeniu spravodlivosti, súd je povinný normy vykladať prirodzenoprávnym spôsobom a všetky práva a povinnosti chápať materiálne. Ak by sa senát v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, riadil týmto princípom, musel by dospieť k záveru, že vydaný súhlas na použitie informačno-technického prostriedku bol legálny a legitímny a nedošlo ním k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie a teda v konečnom dôsledku by navrhovaný dôkaz vykonal.

Bez vykonania dotknutých dôkazov ich prehratím na vhodnom technickom zariadení, prípadne oboznámením ich písomného prepisu, nie je možné rozhodnúť v súlade so zákonom. Z týchto dôvodov je výrok napadnutého rozsudku, ktorým boli obžalovaní Mgr. J. M., Ing. Š. P., JUDr. I. L. a Ing. D. K. oslobodení spod obžaloby s odôvodnením, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný nesprávny a je vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Odvolať sa nestotožnil ani s tou časťou rozsudku, ktorým boli obžalovaní Mgr. J. M. a JUDr. R. K. oslobodení spod obžaloby pre skutky právne posúdené ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. respektíve podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa prvostupňového súdu je nepochybné, že JUDr. R. K. poskytol a Mgr. J. M. v mieste, čase a spôsobom uvedeným v obžalobe prevzal peňažné plnenie, na ktoré nie je právny nárok, pričom takéto plnenie podľa senátu je potrebné považovať za úplatok, a to v súvislosti s prefotografovaním zmluvy a splnomocnení z iných katastrálnych konaní. Podľa názoru senátu však takéto konanie nie je trestným činom, pretože nešlo o poskytnutie úplatku v súvislosti s katastrálnym konaním, v ktorom zodpovedný pracovník katastra rozhoduje o návrhu na vklad a teda nešlo o konanie v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu. Dospel tiež k záveru, že takéto konanie

nie je iným trestným činom, a preto obidvoch obžalovaných spod obžaloby oslobodil. Tento záver je nesprávny, pretože konanie obžalovaných v predmetnom skutku obsahuje znaky zločinu respektíve prečinu tak, ako je to uvedené a kvalifikované v podanej obžalobe.

Poukázal na zákonné znaky skutkových podstát prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. s tým, že podľa jeho názoru sa obžalovaní uvedených trestných činov dopustili v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu.

Na rozdiel od prvostupňového súdu vyslovil názor, že aj poskytovanie listín z ukončených katastrálnych konaní iným osobám než stranám konania, je potrebné považovať za obstaranie veci všeobecného záujmu. Poukázal na ustálenú súdnu prax, z ktorej vyplýva, že za obstaranie takejto veci je potrebné považovať nielen rozhodovaciu činnosť orgánu štátnej moci, v danom prípade rozhodovanie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností, ale v zásade akúkoľvek činnosť, na ktorej riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť. Pokiaľ katastrálny zákon výslovne umožňuje poskytovanie (sprístupňovanie) niektorých listín súvisiacich s katastrálnym konaním výlučne stranám konania a nie tretím subjektom, záujmom spoločnosti je práve skutočnosť, aby sa tieto listiny nedostali do dispozície tretím subjektom. Zdôraznil, že nešlo o také listiny, ktoré sú sprístupňované na základe „nahliadnutia do zbierky listín“ v súlade s katastrálnym zákonom. Pokiaľ by záujmom spoločnosti bolo, aby sa so všetkými listinami v rámci katastrálneho konania mohol oboznámiť ktokoľvek bez ohľadu na to, či bol alebo nebol stranou konania, katastrálny zákon by takýto postup určite výslovne umožňoval. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že zákon výslovne nezakazuje pracovníkom katastra poskytovať takéto listiny. Zákon uvedenú činnosť reguluje pozitívnym spôsobom tak, že stanovuje, komu možno listiny poskytnúť, a to výhradne stranám konania.

Z obsahu obrazovo-zvukových záznamov jednoznačne vyplýva, že Mgr. M. prijal peňažnú hotovosť za to, že poskytne JUDr. K. (nie účastníkovi konania) rôzne listiny, najmä splnomocnenia z iných katastrálnych konaní. Takýmto spôsobom obidvaja svojím konaním naplnili skutkové podstaty žalovaných trestných činov, t. j. zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. respektíve prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. Výrok rozsudku prvostupňového súdu, ktorým obidvoch obžalovaných pre uvedené skutky oslobodil spod obžaloby s tým, že skutok nie je trestným činom preto podľa neho nie je zákonný.

Nestotožnil sa ani so záverom, že u obžalovaného Mgr. J. M. sú dané dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. Pre uvedený postup neexistujú také skutočnosti, ktoré by v potrebnom rozsahu tak samostatne alebo vo svojom súhrne odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu. Vychádzajúc z odôvodnenia tejto časti rozsudku je zrejmé, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že s ohľadom na osobné pomery obžalovaného, jeho doterajšiu bezúhonnosť a bezproblémový riadny život, by bolo pre obžalovaného použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Nepochybne u obžalovaného existujú dôvody, na ktoré poukázal súd vo svojom odôvodnení, avšak tieto je možné zohľadniť len ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., a preto nie je možné na ne súčasne hľadieť aj ako na okolnosť podmieňujúcu uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Takýto postup, t. j. dvojaké prihliadnutie na rovnaké okolnosti, je v zásadnom rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák. Je potrebné navyše zdôrazniť, že v prípade obžalovaného Mgr. M. sa nejednalo o jednorazové vybočenie z právnych predpisov, ale vzhľadom na spôsob spáchania jednotlivých skutkov sa možno dôvodne domnievať, že takýto spôsob konania bol pre neho charakteristický a dlhodobo zaužívaný. Nemožno opomenúť aj tú skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci bol Mgr. J. M. obžalovaný pre spolu sedem skutkov pokračovacieho trestného činu a jeden samostatný skutok, teda osem rôznych skutkov, ktorých podstata však bola rovnaká, t. j. prijímanie úplatkov v súvislosti s katastrálnym konaním.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 11. októbra 2010, sp. zn. BB – 4 T 13/2010, s výnimkou výroku o vine a treste obžalovaného M. S. a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná Ing. D. K. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a k odvolaniu prokurátora týkajúceho sa zákonnosti použitia vyhotovených obrazovo-zvukových záznamov uviedla nasledovné.

Názor prokurátora, že aj keď žiadosť o použitie informačno-technického prostriedku napriek ustanoveniu § 4 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním neobsahovala potrebné náležitosti, (informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť) ide len formálny nedostatok, ktorý nemôže byť prekážkou spravodlivého potrestania páchatel'ov a preto nesúhlasí s tým, že predmetný dôkaz nebol získaný nezákonným spôsobom, je nesprávny.

Poukázala na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 117/07, ktorý prijal jednoznačné stanovisko, že osoba komunikujúca s inou osobou má ako adresát ústavou (ale aj Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd) garantovaných práv legitímne očakávanie, že obsah ich vzájomnej komunikácie ostane dôverného charakteru, neprístupný tretím osobám. Znamená to tiež aj to, že dôverný obsah tejto komunikácie môžu ďalej šíriť len tieto komunikujúce osoby. Je zrejmé, že obsahom takejto komunikácie môžu byť informácie zo súkromného, rodinného, pracovného, služobného, či spoločenského života.

Zásah do práva na súkromie sa skúma v určitej postupnosti, pričom doktrína Štrasburských orgánov ochrany práva uvádza tri základné kritéria posudzovania – legalitu, legitimitu a proporcionalitu. Predovšetkým sa skúma, či daný skutkový stav možno *ratione materiae* považovať za súčasť práva na súkromie. Po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či zásah bol legálny. V ďalšom sa potom skúma, či bol zásah legitímny a napokon, či bol proporcionálny. Ak sa dospeje k negatívnej odpovedi pri niektorej z týchto otázok, v skúmaní problematiky sa už ďalej nepokračuje.

Nemôžu byť nijaké pochybnosti o tom, že vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov je zásahom do práva na súkromie tak podľa čl. 22 ústavy, ako aj čl. 13 listiny.

Legalita zásahu do práva na súkromie znamená, že štát môže do práva na súkromie zasiahnuť iba na základe zákona. Preto v rámci legality zásahu sa skúma, či k nemu došlo v súlade s platnými právnymi predpismi.

Zákon o ochrane súkromia pred odpočúvaním jednoznačne stanovuje podmienky, za splnenia ktorých je možné použitie informačno-technických prostriedkov, keď v § 4

ods. 3 vymedzuje obsahové náležitosti žiadosti o použitie informačno-technického prostriedku. Prokurátor nespochybnil skutočnosť, že žiadosť v danom prípade neobsahovala jednu zo zákonných náležitostí, a to informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť. Nie je preto možné súhlasiť s jeho názorom, podľa ktorého je takýto nedostatok iba formálneho charakteru, ktorý nemá na legálnosť použitého prostriedku žiaden vplyv. Práve nesplnenie zákonných požiadaviek na použitie informačno-technických prostriedkov má za následok, že obrazovo-zvukový záznam vyhotovený v danom prípade nespĺňa znaky legality a ďalšie skúmanie jeho legitimacy a proporcionality je preto zbytočné. Pre nesplnenie podmienky legality nie je možné takýto dôkaz v trestnom konaní použiť.

Z týchto dôvodov navrhla, aby najvyšší súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolaní obžalovaných Mgr. J. M., Ing. Š. P., M. S. a prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry primárne zistil, že odvolania podali oprávnené osoby a včas. Preto v rozsahu § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je chybný

- pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.),

- pretože sa krajský súd nevyrovnal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.),

- na objasnenie veci je potrebné vykonať ďalšie dôkazy a ich vykonanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Odvolací súd v súlade s § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozhodol o podaných odvolaniach na neverejnom zasadnutí, pretože postupoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a napadnutý rozsudok trpí takými chybami, ktoré na verejnom zasadnutí nebolo možné odstrániť.

Výrok o vine obžalovaných Mgr. J. M., Ing. Š. P. a M. S. súd prvého stupňa oprel o obsah vyhotovených obrazovo-zvukových záznamov. Z nich podľa jeho názoru ani v jednom prípade nevyplýva žiadna zmienka o akomsi tipovaní, ale práve naopak je zrejmé, že ide o poskytnutie, resp. prijatie peňažného plnenia zo strany obžalovaných v súvislosti s katastrálnym konaním uvedeným v skutkových vetách obžaloby, a preto obhajobným tvrdeniam obžalovaných neuveril a vyhodnotil ich ako nepravdivé a účelové v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že obrazovo-zvukové záznamy boli vyhotovené na podklade príkazu na vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov sudkyne pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 5. marca 2009, sp. zn. BB-V-162-01/09-Ntt-139. Vydaný príkaz sudkyňa odôvodnila tým, že „z doposiaľ nazhromaždených operatívnych poznatkov, ale predovšetkým z poznatkov získaných z nasadených informačno-technických prostriedkov podľa zákona číslo 166/2003 Z. z. o ochrane pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov, možno vyvodíť záver o tom, že záujmová osoba sa podieľa na páchaní vyšetrovanej trestnej veci spolu s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami, ktoré ho v jeho kancelárii navštívili za účelom vybavenia predložených návrhov na vklad. Bolo zistené, že v nedávnej minulosti záujmová osoba vo viacerých prípadoch prijala úplatok prevažne vo výške 35 eur. Prijala ich v dňoch uvádzaných v úradnom zázname zo 4. marca 2009, ktorá skutočnosť je zrejماً aj z obrazovo-zvukového záznamu zachytenom na CD nosiči. Je nespochybniteľné, že trestná činnosť sa uskutočňuje v kancelárii záujmovej osoby. „Doposiaľ získané informácie použitím informačno-technických prostriedkov boli zabezpečené na základe rozhodnutia sudcu Krajského súdu v K. z 29. januára 2009, sp. zn. KS KE-V-16-1/2009-3-Ntt, ktorý predmetné rozhodnutie vydal v zmysle zákona

č. 166/2003 Zb. v štádiu predprípravného konania vedeného na Odbore boja proti korupcii Východ pod ČVS:PPZ-V-BPK-V.“

Z rozhodnutia sudcu Krajského súdu v K. z 29. januára 2009, sp. zn. KS KE-V-16-1/2009-3-Ntt, možno zistiť, že po preskúmaní žiadosti PPZ, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, K., č. p. PPZ-V-59-BPK-V z 27. januára 2009 podľa § 4 ods. 1, ods. 3 skôr citovaného zákona udelil súhlas na použitie informačno-technického prostriedku, a to na vyhotovenie a využívanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov týkajúcich sa obžalovaného Mgr. J. M., pracovníka oddelenia povoľovania vkladov Správy Katastra K., a to v priestoroch kancelárie č. X. budovy Katastrálneho úradu v K. na J. v K., a to na dobu od 29. januára 2009 do 31. marca 2009. Rozhodnutie odôvodnil tým, že „z pripojených dokladov a z obsahu žiadosti vyplýva, že odhaľovanie a dokumentovanie činnosti, pre ktorú bola žiadosť podaná je iným spôsobom neúčinné a podstatne sťažené. Sudca po preskúmaní žiadosti ako aj pripojeného a predloženého kriminálneho zväzku zistil, že skutočnosti, ktoré odôvodňujú podanú žiadosť sú zdokumentované pracovníkmi Úradu boja proti korupcii, Východ K., a preto zákonný sudca dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre vydanie príkazu na použitie informačno-technického prostriedku.“

Podľa § 119 ods. 1 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Skôr uvedená žiadosť, na podklade ktorej sudca krajského súdu rozhodol bola odôvodnená stručne tým, že „vzhľadom na povahu trestných činov prijímania úplatku a podplácania, ku ktorým podľa doterajších indícií v tomto prípade dochádza, ich odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov iným spôsobom by bolo podstatne sťažené, respektíve nemožné“.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním, žiadosť o použitie informačno-technického prostriedku (ďalej len „žiadosť“) sa predkladá písomne súdu príslušnému podľa § 4a. Žiadosť musí obsahovať

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť,
- c) dôvody použitia informačno-technického prostriedku. Súd nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti a takúto žiadosť vráti žiadateľovi.

Podľa § 4a na rozhodovanie o použití informačno-technického prostriedku podľa tohto zákona je vecne príslušný

- a) krajský súd s pôsobnosťou podľa osobitného predpisu vo vzťahu k vojenským objektom, vojenským zariadeniam, osobám vykonávajúcim vojenskú službu a civilným zamestnancom v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky v súvislosti s ich pracovnou činnosťou alebo ak je žiadateľom vojenské spravodajstvo; to neplatí ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu,
- b) krajský súd v ostatných prípadoch; to neplatí ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu.

Napriek ustanoveniu § 4 ods. 3 písm. b/ citovaného zákona zo skôr uvedených častí „žiadosti“ a „rozhodnutia sudcu krajského súdu“ možno zistiť, že informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť, sa v ňom nenachádzajú.

Z tohto dôvodu nesmel sudca krajského súdu o takejto žiadosti rozhodnúť, ale ju mal žiadateľovi vrátiť ako neúplnú.

Napriek svojej zákonnej povinnosti sudca krajského súdu tak nepostupoval, ale v rozpore so zákonom o nej rozhodol vyššie uvedeným spôsobom a súhlas na použitie informačno-technického prostriedku udelil.

Postupoval tak navyše aj v rozpore s ustanovením § 4a písm. b/ zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním, pretože z podanej žiadosti bolo zrejmé, že sa vzťahuje na konanie obvineného, ktorý bol v postavení verejného činiteľa a ktorý pri výkone svojej funkcie mal prijímať úplatky. O takomto návrhu mal preto v súlade s uvedeným ustanovením rozhodnúť sudca špecializovaného trestného súdu.

Zákon o ochrane súkromia pred odpočúvaním podrobne ustanovuje podmienky, splnenie ktorých je predpokladom použitia informačno-technických prostriedkov (§ 4 ods. 3 písm. a/, písm. b/, písm. c/ tohto zákona) a kto je o ich použití oprávnený rozhodnúť (§ 4a písm. a/, písm. b/) z dôvodu, aby nedochádzalo k neodôvodnenému a k nezákonnému použitiu týchto prostriedkov a porušeniu základných práv a slobôd občanov medzi ktoré patri aj právo na súkromie.

Niet pochybnosti o tom, že v posudzovanom prípade boli informačno-technické prostriedky použité bez splnenie zákonných podmienok, konkrétne § 4 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním, pretože žiadosť a rozhodnutie sudcu neboli odôvodnené v súlade s týmto ustanovením.

Odôvodnenie „žiadosti“ a „rozhodnutia“ v súlade s príslušným ustanovením zákona bolo potrebné preto, že hoci ide o závažný zásah do základných práv, dotknuté osoby nemajú možnosť podať opravný prostriedok a o vydaní rozhodnutia sa dozvedia spravidla až dodatočne, keď už zásah do práva na súkromie bol vykonaný. Majú preto možnosť žiadať o preskúmanie opodstatnenosti rozhodnutia až dodatočne. Preskúmanie dôvodnosti vydania rozhodnutia vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je rozhodnutie spravidla nepreskúmateľné.

Odôvodnenie obsiahnuté v „žiadosti“ a v „rozhodnutí“ však možno považovať len za formálne, pretože nie sú v nich uvedené konkrétne skutočnosti – informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia.

Takýto spôsob odôvodnenia, ktoré použil sudca krajského súdu nemožno akceptovať a príkaz sudcu treba považovať za zjavne neodôvodnený a teda nezákonný.

Z uvedeného rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica je zrejmé, že ho vydala na podklade informácií z informačno-technických prostriedkov, ktoré boli zabezpečené na základe rozhodnutia sudcu Krajského súdu v K. pred začatím trestného stíhania vo veci.

Je preto nepochybné, že o použití informačno-technických prostriedkov sudkyňa pre prípravné konanie rozhodla na podklade dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a ako dôkaz ich použiť nemožno (§ 119 ods. 2 Tr. por.). Na podklade uvedeného a v zmysle zásady „z nepráva nemôže vzniknúť právo“ preto ani obrazovo-zvukové záznamy vyhotovené na podklade rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie neboli získané v súlade so zákonom a v konaní pred súdom ich ako dôkaz použiť nemožno.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k názoru, že odvolacie námietky prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry týkajúce sa zákonnosti použitých obrazovo-zvukových záznamov nie sú dôvodné. Nemožno súhlasiť s názorom, ktorý vyslovil v podanom odvolaní, že nesplnenie zákonnej podmienky uvedenej v § 4 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane pred odpočúvaním v „žiadosti a rozhodnutí“ je len formálnym nedostatkom a nemôže byť prekážkou v použiteľnosti týchto dôkazov. Citovaný zákon ako aj Trestný poriadok zreteľne ustanovujú podmienky, za splnenia ktorých možno vykonávať v nich uvedené úkony rovnako ako aj to, že Trestný poriadok ustanovením § 119 ods. 1 jednoznačne vylučuje použitie dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Je tomu tak preto, aby boli dodržané základné práva občanov garantované ústavou a dohovorom. Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada stíhania len zo zákonných dôvodov. Táto zásada nadväzuje na hmotnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege (žiadny trestný čin bez zákona), ktorá je upravená v čl. 49 ústavy a v čl. 39 Listiny základných práv a slobôd. Napriek tomu, že jednotlivé zásady trestného konania sú rovnocenné, zásada stíhania len zo základných dôvodov je primárnou a jednou z najdôležitejších zásad trestného konania, od ktorej sa odvíjajú ostatné zásady trestného konania. Preto aj vo vzťahu k účelu trestného konania, ktorý je uvedený v § 1 (náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov) tento účel nemožno nadradiť zásade stíhania len zo zákonných dôvodov. Napokon aj uskutočnenie spravodlivého procesu je neoddeliteľnou súčasťou účelu trestného konania. Inak by to mohlo viesť k snahe zistiť pravdu za každú cenu, bez ohľadu na porušenie zákona, čo je neprípustné. Porušenie zásady stíhania len zo zákonných dôvodov je podstatnou

chybou v dokazovaní a má za následok, že taký dôkaz je absolútne neúčinný a nemožno naň v konaní a pri rozhodovaní prihliadať. Správny a v súlade so zákonom bol preto postup súdu prvého stupňa, keď odmietol vykonanie obrazovo-zvukových záznamov vyhotovených na podklade rozhodnutia sudcu Krajského súdu v K. a jeho výklad zákona o ochrane pred odpočúvaním nebol extenzívny, ale zákonný a správny. Z ustanovenia § 4 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním je zrejmé, že nie je podstatný rozsah v akom majú byť tieto informácie uvedené, ale to, aby v žiadosti uvedené boli, a to konkrétne, ako to vyžaduje zákon. Z podanej žiadosti žiadnym spôsobom nevyplývajú informácie, že príslušníci policajného zboru využili všetky v tom čase dostupné prostriedky operatívno-pátracej činnosti a odôvodnenie použité v podanej žiadosti žiadnym spôsobom nepreukazuje nevyhnutnosť vyhotovenia informačno-technických prostriedkov. Sudca krajského súdu tak nemal k dispozícii v tomto smere žiadne konkrétne informácie odôvodňujúce použitie týchto prostriedkov. Ani skutočnosť, že práve vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov získaných na podklade rozhodnutia sudcu krajského súdu svedčí o vine obžalovaných zo spáchania pomerne závažnej trestnej činnosti nemôže ospravedlniť nezákonnosť získania tohto dôkazu a tým aj jeho nepoužiteľnosť. Takýto nezákonný postup nemožno odôvodňovať ani účelom trestného konania, ani prirodzenoprávnym spôsobom výkladu práva a materiálnym chápaním práv a povinností ako to v písomnom odôvodnení odvolania uvádza prokurátor.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd ďalej zistil nasledovné.

Zo znenia skutkových viet je zrejmé, že trestné činy mali obžalovaní spáchať v podstate tak, že obžalovaný Mgr. J. M. ako pracovník oddelenia povoľovania vkladov Správy katastra K., Katastrálneho úradu v K. v rozpore s § 53 ods. 2 písm. b/, písm. d/ zákona číslo 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov prijal od ostatných spoluobžalovaných v súvislosti s katastrálnymi konaniami za ich kladný a bezproblémový priebeh alebo prefotenú kúpnu zmluvu a nešpecifikované splnomocnenia úplatky v presne nezistených sumách alebo fľašu írsky whisky.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú

okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní okrem oboznámenia obrazovo-zvukových záznamov vyhotovených na podklade rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie, súd prvého stupňa vykonal dokazovanie aj výsluchmi obžalovaných s výnimkou obžalovaného M. S., ktorého výpoveď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prečítal, výsluchmi svedkov Ing. M. S., JUDr. M. K., Ing. H. H., S. K., P. S., G. T., prečítaním svedeckých výpovedí M. S. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaní rovnako ako v písomne vyhotovených odvolaniach spáchanie trestných činov od začiatku trestného stíhania v celom rozsahu popreli a svedkovia vypočutí na hlavnom pojednávaní ich zo spáchania skutkov neusvedčili. Na hlavnom pojednávaní však v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. neboli vykonané ďalšie dôkazy nevyhnutné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a preto je napadnutý rozsudok predčasný a vydaný na podklade nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Na odstránenie uvedeného nedostatku bude potrebné, aby súd prvého stupňa na hlavné pojednávanie predvolal tých účastníkov katastrálnych konaní, ktoré v čase konania, ktorého sa mali obžalovaní dopustiť ešte skončené neboli a ktorí na hlavnom pojednávaní doposiaľ vypočutí neboli. Títo nech sa po zákonom poučení svedka vyjadria, či majú vedomosť o konaní obžalovaných, pre ktoré prokurátor na nich podal obžalobu a ak áno, či boli pri tomto prítomní a alebo akým spôsobom sa o ňom dozvedeli.

Obžalovaný M. S. svoju neprítomnosť zo zdravotných dôvodov pred začatím hlavného pojednávania písomne ospravedlnil a výslovne prehlásil, že súhlasí, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Zároveň pripojil aj lekárske správy týkajúce sa jeho zdravotného stavu, z ktorých okrem iného vyplýva odporúčanie lekára, aby obžalovaný dodržiaval kľudový režim. Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní navrhol, aby bol obžalovaný vylúčený na samostatné konanie. Tento návrh prvostupňový súd zamietol a hlavné pojednávanie vykonal. Až na predposlednom hlavnom pojednávaní 9. septembra 2010 obhajca obžalovaného navrhol súdu prvého stupňa vyšetriť duševný a fyzický stav obžalovaného, ktorý mu bráni v účasti na hlavnom pojednávaní. Tento návrh prvostupňový súd odmietol. Písomným podaním z 8. októbra 2010 obžalovaný potvrdil svoj

súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti a poukázal na svoju hospitalizáciu, zhoršenie zdravotného stavu (zraku a pamäte), ktorý mu bráni v orientácii a sledovaní časových udalostí. Napokon k písomnému odôvodneniu odvolania pripojil písomné vyhotovenie znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatrie MUDr. L. L. a MUDr. A. R., zo záverov ktorého vyplýva, že trpí vaskulárnou demenciou stredného stupňa a už v čase činu trpel poškodením poznávacích funkcií na úrovni ľahkej demencie. V čase spáchania trestného činu, z ktorého je obžalovaný, mal zníženú schopnosť rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania, ako aj schopnosť ovládať svoje konanie. Zníženie ovládacích i rozpoznávacích schopností v čase činu nedosahovalo podstatnú mieru. V súčasnosti jeho stav neumožňuje správne chápať zmysel trestného konania. Účasť na súdnom pojednávaní môže predstavovať nezanedbateľné riziko zhoršenia zdravotného stavu.

Podľa § 148 ods. 1 Tr. por. duševný stav obvineného vyšetrujú vždy dvaja znalci z odboru psychiatrie.

Podľa § 146 Tr. por. ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to nevedlo k odstráneniu pochybností alebo nejasností znaleckého posudku alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca.

Podľa § 283 ods. 1 Tr. por. súd preruší trestné stíhanie ak zistí na hlavnom pojednávaní, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 228 ods. 2 písm. c/ Tr. por. policajt preruší trestné stíhanie, ak obvinený pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní činu, nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania.

Vzhľadom na uvedené, bude tiež úlohou súdu prvého stupňa jednak posúdiť obsah zadováženého znaleckého posudku z hľadiska § 146 Tr. por. (jeho úplnosť, jasnosť a správnosť) a následne zvážiť, či zistené skutočnosti u obžalovaného M. S. odôvodňujú postup podľa § 283 ods. 1 Tr. por.

K odvolacím námietkam prokurátora a obžalovaného Ing. Š. P., ktoré sa týkajú trestu uloženého obžalovanému Mgr. J. M. najvyšší súd konštatuje, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysvetlil vyčerpávajúcim spôsobom aplikáciu § 39 Tr. zák. a v čom spočívajú osobné pomery obžalovaného Mgr. J. M. odôvodňujúce použitie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. V prípade ich absencie sa najvyšší súd stotožnil s názorom prokurátora, že u obžalovaného nepochybne existujú dôvody, na ktoré poukázal súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, avšak tieto je možné zohľadniť len ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Nie je preto možné na ne súčasne hľadieť aj ako na okolnosť podmieňujúcu uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Takýto postup, t. j. dvojité prihliadnutie na rovnaké okolnosti, je v zásadnom rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák. Navyše je potrebné zdôrazniť, že ak vykonaným dokazovaním bude vina obžalovaného Mgr. J. M. spoľahlivo preukázaná nepôjde o jednorazové vybočenie z noriem, ale vzhľadom na spôsob spáchania jednotlivých skutkov bude odôvodnený záver, že takýto spôsob konania bol pre neho charakteristický a dlhodobo zaužívaný. Nemožno opomenúť aj tú skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci bol obžalovaný pre dva trestné činy, z ktorých pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mal spáchať siedmimi čiastkovými skutkami a zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. mal spáchať jedným skutkom, teda dva trestné činy, ktorých podstata však bola rovnaká, t. j. prijímanie úplatkov v súvislosti s katastrálnym konaním. V súčasnom štádiu trestného stíhania, keď napadnutý rozsudok bol odvolacím súdom zrušený sú, ale tieto úvahy predčasné a súd prvého stupňa sa nimi môže zaoberať až v prípade, ak po doplnenom dokazovaní dospeje k záveru o vine obžalovaného Mgr. J. M..

Úlohou súdu prvého stupňa preto bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, vykonať aj ďalšie dôkazy ak ich potreba vyvstane v priebehu doplneného dokazovania a zvážiť ďalší procesný postup voči obžalovanému M. S..

Najvyšší súd v tejto súvislosti poznamenáva, že úlohou prvostupňového súdu bude v odôvodnení písomného vyhotovenia rozhodnutia vo vzťahu ku skutku v bode 8/ obžaloby stručne a výstižne sa vo svojich úvahách zaoberať aj ustanoveniami § 68 ods. 5 a § 8 ods. písm. c/ zákona č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov o katastri nehnuteľností, o zápise vlastníckych a iných práv. V nich nech vysvetlí, na podklade ktorých skutočností dospel k záveru, že prefotografovaná kúpna zmluva a presne nešpecifikované

splnomocnenia nepatria do zbierky listín podľa § 8 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona, ktorej verejnosť je obmedzená ustanovením § 68 ods. 5 tohto zákona a na podklade čoho by sa JUDr. R. K. k týmto dostal aj bez poskytnutia úplatku. To isté platí aj vo vzťahu k obžalovanému JUDr. R. K. ohľadne skutku v bode 16/ podanej obžaloby.

Až na podklade takto vykonaného dokazovania a dodržania zákonného postupu voči obžalovanému M. S. bude možné zistiť skutkový stav v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por., vyhodnotiť vykonané dôkazy v súlade s § ods. 12 Tr. por. a rozhodnúť v súlade so zákonom, pričom pokiaľ ide o posúdenie zákonnosti použitia informačno-technických prostriedkov pri novom rozhodovaní o veci, bude prvostupňový súd viazaný právnym názorom vysloveným v tomto uznesení najmä pokiaľ ide o posudzovanie zákonnosti ich získania a ich hodnotenia pri posudzovaní viny obžalovaných (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Na záver odvolací súd považuje za nutné uviesť, že trestný proces je upravený ako kontradiktóme konanie dvoch protistrán – prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej. Strany trestného konania pred súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú. Posúdenie dôkazov je úlohou súdu ako nestranného rozhodovacieho orgánu. Platí teda, že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nie len zásady rovnosti strán v konaní pred súdom, ale aj zásady spravodlivého procesu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. marca 2011

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková

